

Krigsministeren (Schmied): Det foreliggende Lovforslag tilføjer at raade Bod paa et uheldigt Forhold i Værnepligtsloven, idet, dennes § 17 i dens nuværende Form, saaledes, som jeg oftere har haft Lejlighed til at se, kan komme til at gribe i høj Grad forstyrrende ind i den værnepligtiges Livs-udvikling og komme til at skade hans hele Fremtidsseksistens. Ved Siden deraf maa det vel erindres, at Tillægsloven af 13de April 1894 i saa høj Grad har nedsat Antallet af de værnepligtige, som uddannes til Krigstjeneste, at enhver yderligere Nedgang maa anses for højst betænkelig. Jeg har selvfølgelig søgt saa godt som muligt at klare mig, hvor stor en Nedgang her er Tale om; men da Bestemmelserne om de værnepligtiges Behandling ved Sessjonen ere blevne forandrede i Aaret 1894, er det statistiske Materiale, man har at bygge paa, jo kun ringe. Det viser sig da, naar man tager Hensyn til Kassationernes Datum, at der i 1894 har været mellem 40 og 50 og i 1895 mellem 50 og 60, som man kan stønne, at dette Forslag vilde have haft Indflydelse paa, hvis det var ophøjet til Lov. Derefter kunde man altsaa sætte Tabet for Hæren i det højeste til ca. 50 Mand om Aaret; men jeg er tilbøjelig til at tro, at man ad administrativ Vej kan nedbringe dette Tal betydeligt. En af de væsentligste Aarsager til Kassation for Tiden er jo Rekonvalescens efter afutte Sygdomme. Nu er det jo tydeligt, at naar en saadan Mand kort efter igen møder paa Sessjon, er han ikke fuldt tjensteddygtig, men jeg stønner ikke, at der kan være noget til Hinder for — og deri er min højtærede Kollega Justitsministeren enig med mig — at det paalægges Sessjonen, at alle de Folk, om hvilke man kan stønne, at de kunne blive tjensteddygtige til den Tid, da de skulle indkaldes, erklæres for tjensteddygtige. Skulde man stundom gribe fejl, vil det være let at ordne det saaledes, at disse Folk bleve hjemsendte, naar de mødte ved Uddelegerne. Jeg stønner saaledes ikke, at det her drejer sig om et saa stort Tab for Hæren, at der har været Grund for mig til at forlange nogen Erstatning, og da derhos Lovforslagets Grundlag, som jeg allerede begyndte med at bemærke, i det hele taget er human, har jeg ikke troet at burde modsætte mig det.

Justitsministeren (Rump): Jeg kan nøjes med ganske at henholde mig til, hvad min højtærede Kollega har udtalt; heller ikke jeg finder noget mod dette Lovforslags Fremme at erindre.

Sedemann: Efter de Udtalelser, som faaldt fra den højtærede Krigsminister, skal jeg ikke rejse nogen Modstand mod dette lille Lovforslag. Jeg har den Betænklichkeit, som ogsaa den højtærede Krigsminister fremførte, at det bringer en Afgang i den Styrke, Hæren skulde kunne paaregne, men da den, som Ministeren udtaler, kun beløber sig til mellem 50 og 60 Mand, vil det for saa vidt ikke spille nogen stor Rolle. Jeg skal kun anføre, at selv den Udskrivning, der for Øjeblikket finder Sted til Fodfolksafdelingerne, langt fra er tilstrækkelig, hvad jeg allerede tidligere har fremført her i Salen. Det Udskrivningsmandskab, som ved Tillægsloven af 1894 giver 50 Mand pr. Regiment, slaar heller ikke til; der bliver kasseret flere, end der kan blive erstattet ved disse 50. Der er den Ulempe, som ogsaa den højtærede Krigsminister anførte, at de Folk, der blive kasserede efter Sygdom, mulig straks efter skulle fremstille sig for Sessjonen, og der vil det være umuligt for vedkommende Læge og Sessjonsmedlemmer at bedømme, hvorvidt de ville være fuldt tjensteddygtige til den Tid, de skulle møde, men naar det ad administrativ Vej kan ordnes saaledes, at disse hjemsendte Soldater, for saa vidt der kan være Sandsynlighed for, at de kunne blive raske til Mødedagen, dog udskrives som tjensteddygtige, kan jeg ikke se, at der fra Hærens Side er noget at indvende mod Forslaget og skal altsaa for saa vidt anbefale det.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Hermed er Dagsordenen udtømt.

Under Mødet er ved 1ste Landsstingsmand for 8de Kred (Breinholt-Bandborg) overgivet mig et Andragende til Landsstinget fra Repræsentanter for Sømandstanden og Fiskerbefolkningen angaaende Anlæg af Tilflugts- og Fiskerihavne paa Sjællands Vestkyst og paa Østkysten af Bornholm. En Adresse ligelydende hermed er underfrevet af 84 Skibsredere, 538 Skibsførere, 2,278 Fiskere, 21 Bødder, 27 Styrmænd og 28 andre Personer og indgivet til Indenrigsministeriet.

Andragendet vil blive fremlagt i Læseværkset.